

И тая нощъ на парахода ще има кино.

Надъ океана се свлича безлунната вечеръ и стихналата вода потъва надолу подъ желѣзния коремъ на Alsina. Моряцитѣ издигатъ рамката съ екрана и я привързватъ до задната мачта. Електрическитѣ лампи по палубитѣ и стълбитѣ угасватъ, звездитѣ изведнажъ блѣсватъ надъ заключения просторъ, вечерята се качва горе задушна и знойна, отъ върха на кърмовата мачта безучастно гледа напредъ бѣла свѣтлина, а отдѣсно и отлѣво на кърмчийската кула неподвижно будуватъ надъ разблѣсканата искреща вода зеленитѣ и червени очи.

Отгоре, отъ киноапарата подъ капитанския мостъ, тръгва свѣтло вѣтрило, намира екрана, намѣстя се въ него, и предъ пжтницитѣ гордо се изправя името на голѣмия филмъ

NOELORAN

Не е име на жителъ отъ незнайни страни, не е и дума отъ непознатъ езикъ. Най-обикновенъ нѣмъ филмъ е, взетъ на безценица отъ нѣкоя филмова кжща. Състои се отъ шесть части. Днесъ се представя третата. Странното въ тоя филмъ е само това, че зрителитѣ — пжтници отъ емигрантската класа — сж се накатерили по стълбитѣ и по високата кърма и гледатъ филма иззадъ екрана, поставенъ предъ пжтницитѣ отъ първа и втора класа. Името на филма е Napoleon. Горе, предъ екрана, седятъ въ плетени столове хора въ лѣтни дрехи, пушатъ, скупаятъ и ухагватъ младата жена на пле-